

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

Berea

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Świętochłowice
ul. Wyzwolenia 8

www.berea.edu.pl
[bereda@bereda.edu.pl](mailto:berea@bereda.edu.pl)

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.*

Prz 25,2

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

List św. Pawła do Rzymian

Część II

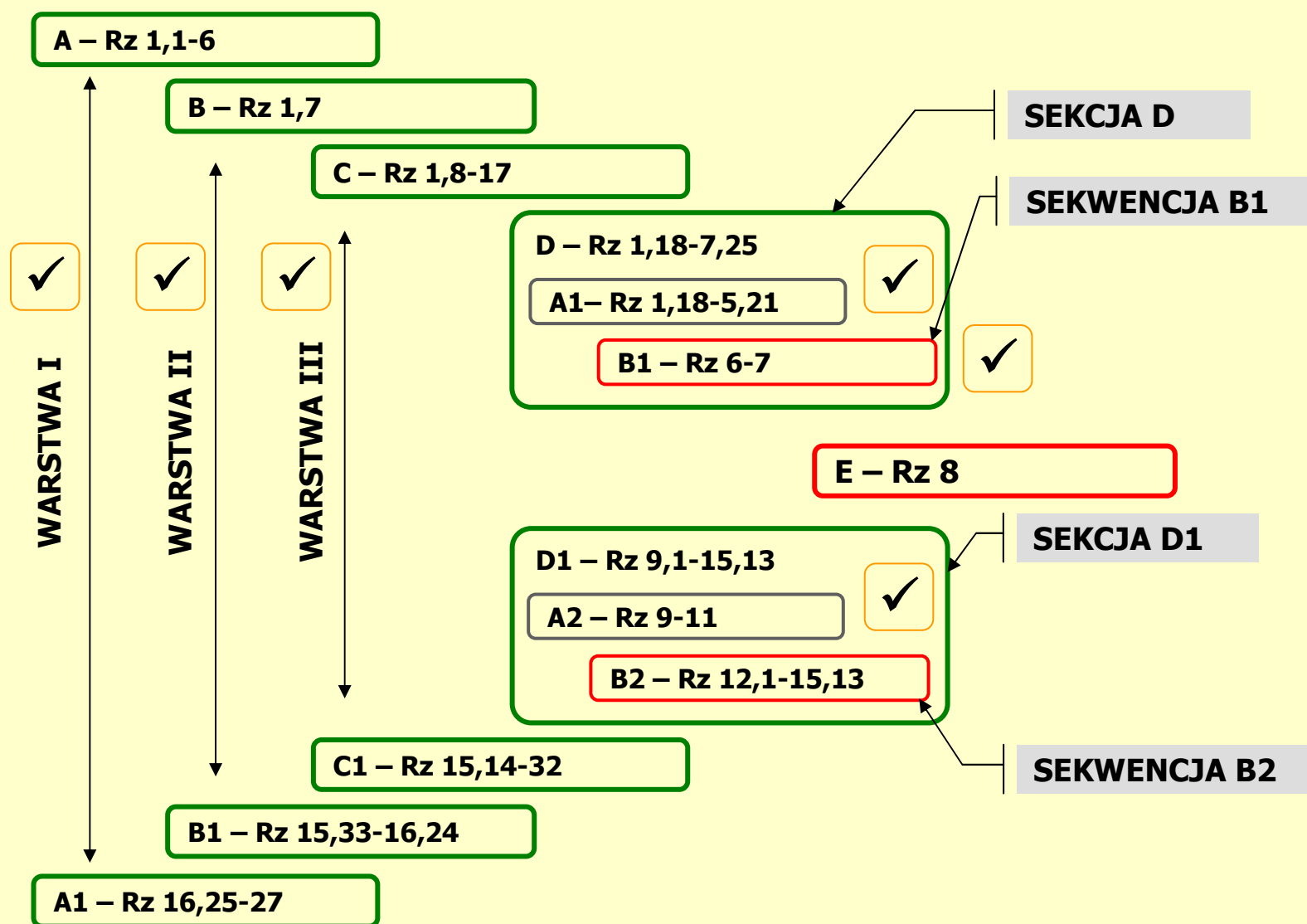
Wykład V

Plan

- Dokończenie omówienia SEKWENCJI B2 w SEKCJI D1
 - Krótkie przypomnienie układu i treści w [Rz 12,1-15,13]
 - Omówienie części centralnej tj. PODSEKWENCJI B [Rz 12,17-13,10]
- Wprowadzenie do SEKCJI E [Rz 8]
- Wprowadzenie i omówienie SEKCJI E [Rz 8]
- Podsumowanie cyklu

Gdzie jesteśmy...

**SEKCJA D/
SEKWENCJA B2 [12,1-15,13]
- co za nami,
co przed nami...**

Conf. des Organisations - SP. SEC. 13 - 13.

<http://www.fishbase.org>

PODSEKOWNICA

(K) Many nouns have both a base form, or *nomine substantivum* (noun), which is inflected to agree in inflection (declension, number, gender, case) with the other words in the sentence, and a base form (or *nomine adverbium*) which is used to modify verbs, adjectives, or other nouns. (L) A verb is a word which is inflected to agree in inflection (declension, number, gender, case) with the other words in the sentence.

[3] M. S. Rabinovich, *Nonlinear waves in dispersive media*, 2nd ed., Springer, 2004.

(g) se tovarom naloženim čisto uvoznim carinom, a ne uvoznim carinom iz uvoznog registra; (h) se na uvozne postupke podrijetlom od države, a ne od strane posrednika, uključujući lokalnog državljanina.

[illegible]

(1.0%) to the nearest whole cell.

[illegible]

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 105–112

© 2004 by The McGraw-Hill Companies, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America. This book is a registered trademark of The McGraw-Hill Companies, Inc.

[illegible]

[20] Niu, Ding and Zengchunyi: A Hu, a Hu zhi Shizhen ren gong bu

10-19

[illegible]

(85) Wiktionary:alimel nio baidine pōs a mōdōl nio jōmōl nio bōvōm mōdō bōlōmō, zōm vōpōm. Cōl Prōpōmō nio jōmōl nio vōdōmō, nio mōdōmō, nio mōdōmō, nio jōdōmōl nio mōdōmō lōmō nio fōm nio vōm nio mōdōmō. Mōdō lōl mōdōmō vōmō jōl mōdōmō mōdōmō. Cōl Mōdō bōlōmōmō mōdōmō nio nio vōmō nio mōdōmō mōdōmōmō mōdōmō. Mōdō mōdō.

[illegible]

100

[illegible][illegible][illegible]

[13] M. G. Hestenes, *Gradient methods for function minimization*, in *Mathematical Programming*, J. J. Moré and W. S. Dantzig, eds., North-Holland, Amsterdam, 1976, pp. 1–41.

[17] Alirezaei, K. and S. Ghosh, 2014, "The role of government in the development of the Indian economy", *Journal of Economic Surveys*, 28(1), 1-24.

[27] J. Krasinski, *Approximate solutions of the Schrödinger equation for a particle in a potential well*, *Acta Phys. Pol. A* **21** (1962) 103–110.

(22) *Prezidentom, (jako mu, načelniku) dia vladu predložim, da se odloži tvoj, što mi izgleda samog vladu na to, upravo na dnu. (23) Čak i tu, što mi izgleda, gdje je, jer odložim to mi odložim upravo u predsjedništvo, ako mi to, to mi izgleda u predsjedništvo, odložim.*

[illegible]

(d) The following are valid legal documents in which a person, hereafter referred to as a "person," may assign or convey all or part of his or her interest in the property:

© 2004 Blackwell Publishing Ltd, *Journal of Internal Medicine* 255: 105–112

© 2010 by the author. Published by Cambridge University Press. This is a Creative Commons article, distributed under the terms of the Creative Commons Attribution licence (<http://www.creativecommons.org/licenses/by/2.0/>), which permits unrestricted re-use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

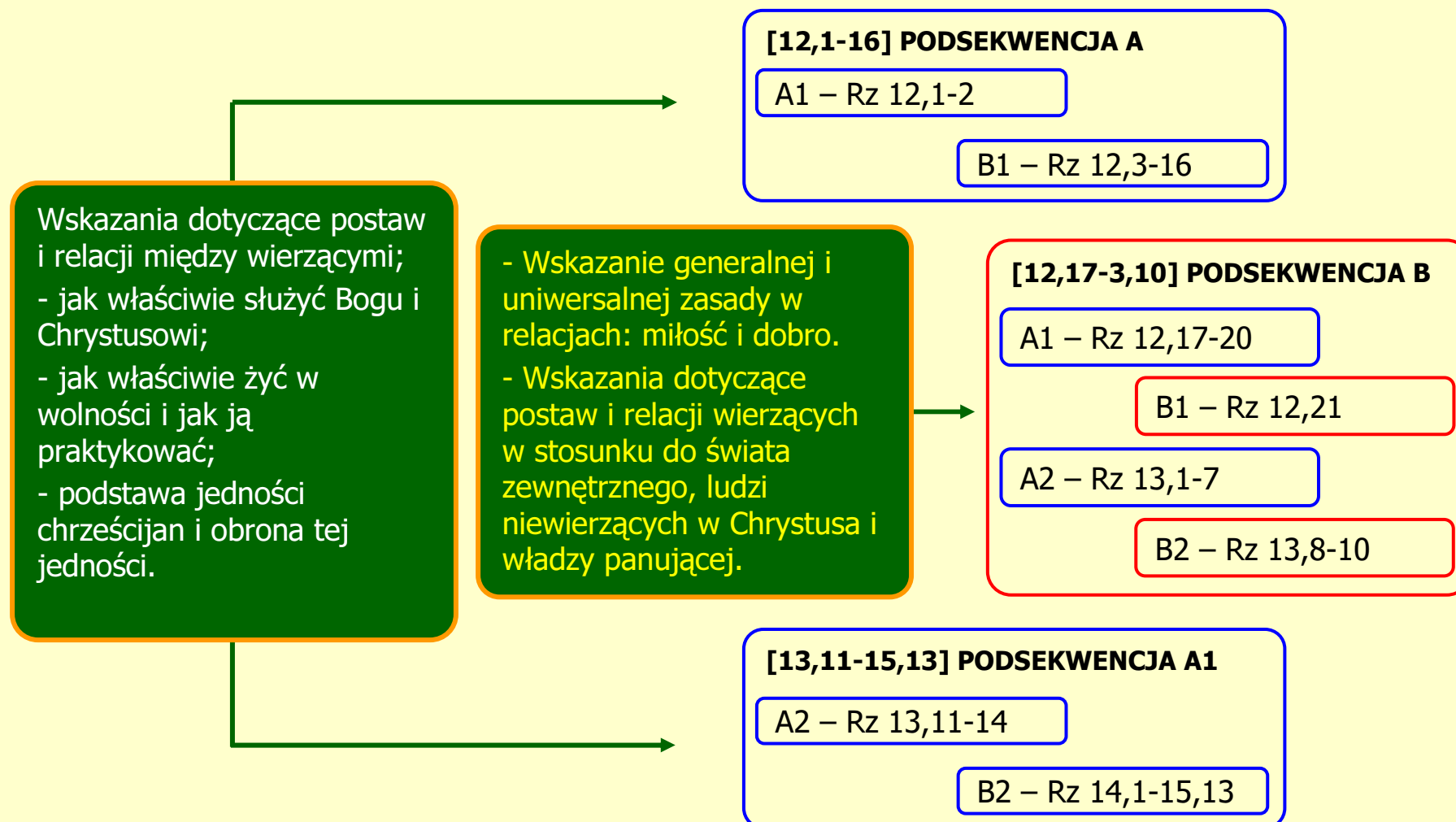
(6) *aligipia* (juulim yilim, juulim) **okk** *niilili* *koqa* (Q) *sa* *tema* *maango*, *Joana* *Chrystian*.

© 2011 by the author. For citation: Stok, J. A. (2011). The role of the state in the development of the Polish economy. *Journal of Economic Surveys*, 25(2), 245-272. doi:10.1016/j.econbase.2011.02.001

[illegible]

© 2011 The Authors. Journal compilation © 2011 Blackwell Publishing Ltd, *Journal of Internal Medicine* 270: 103–112

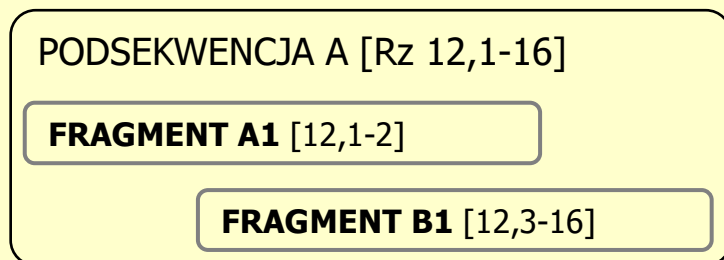
SEKWENCJA B2 – budowa i układ treści

PODSEKWENCJA B

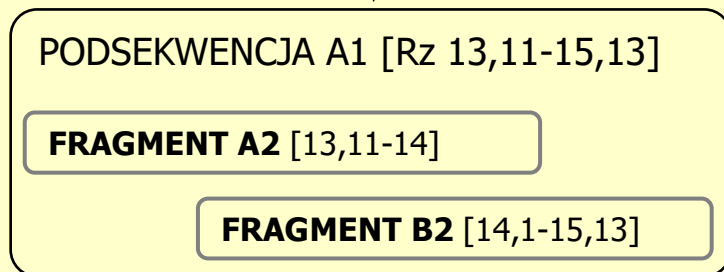
[12,17-13,10]

PODSEKWENCJA A1 / FRAGMENT B2

A1-A2 – wezwanie do życia, które upodabnia się do Chrystusa, do poddania Bogu w przemianie sposobu myślenia i nowej praktyki życia – „obleczenie się w Chrystusa”

B1-B2 – wezwanie do takiego życia w społeczności wierzących (ciała), które będzie służbą Panu i Jego Królestwu (miłość, szacunek, odrzucenia odwetu, wzgląd na dobro drugiego, wrażliwość względem słabszego, pokora).

PODSEKWENCJA B [Rz 12,17-13,10]

FRAGMENT A1 [12,17-20]

FRAGMENT B1 [12,21]

FRAGMENT A2 [13,1-7]

FRAGMENT B2 [13,8-10]

Rz 12,17-13,10 – budowa i układ treści (BW+Kor.)

FRAGMENTA1

(17) Nikomu złem za złe nie oddawajcie, starajcie się o to, co jest dobre w oczach wszystkich ludzi. (18) Jeśli można, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie. (19) Nie mścijcie się sami, *umiłowani*, ale pozostawcie to gniewowi, albowiem napisano: *Do mnie* pomsta należy, Ja odpłacę, mówi Pan. (20) Jeśli tedy łaknie nieprzyjaciół twój, nakarm go; jeśli pragnie, napój go; bo czyniąc to, węgle rozżarzone zgarniesz na jego głowę.

FRAGMENT B1

(21) Nie daj się zwyciężyć złu, ale *zwyciężaj dobrem złu*.

FRAGMENT A2

[Rz 13] (1) Każdy człowiek władzom zwierzchnim *niech się poddaje*, bo nie ma władzy, jak tylko od Boga, a te, które są, przez Boga są ustanowione. (2) Przeto kto się przeciwstawia władzy, Bożemu postanowieniu *przeciwstawia się*; a ci, którzy się przeciwstawiają, sami na siebie *sąd przyprowadzą*. (3) Rządzący bowiem nie są postrachem *dobremu czynowi, ale złemu*. Chcesz się nie bać władzy? Czyń dobrze, a będziesz miał pochwałę *od niej*; (4) *Boga bowiem sługą jest dla ciebie*, tobie ku dobremu. Ale jeśli *źle czynisz*, bój się, bo nie na próżno miecz nosi, *Boga wszak sługą jest*, który odpłaca w gniewie temu, co *źle czyni*. (5) Przeto trzeba jej się poddawać, nie tylko z obawy przed gniewem, lecz także ze względu na sumienie. (6) Dlatego też i podatki płacicie, gdyż są sługami Bożymi po to, aby tego właśnie strzegli. (7) Oddawajcie każdemu to, co mu się należy; komu podatek, podatek; komu cło, cło; komu bojaźń, bojaźń; komu cześć, cześć.

FRAGMENT B2

(8) Nikomu nic winni nie bądźcie prócz wzajemnej *miłości*; kto bowiem miłuje bliźniego, zakon wypełnił. (9) Przykazania bowiem: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj i wszelkie inne *przykazanie* w tym słowie się streszczają *w tym*: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego. (10) Miłość bliźniemu złego nie wyrządza; wypełnieniem więc zakonu jest miłość.

Rz 12,17-13,10 – budowa i układ treści (BW+Kor.)

FRAGMENTA1

(17) Nikomu złem za złe nie oddawajcie, starajcie się o to, co jest dobre w oczach wszystkich ludzi. (18) Jeśli można, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie. (19) Nie mścicie się sami, *umiłowani*, ale pozostawcie to gniewowi, albowiem napisano: *Do mnie* pomsta należy, Ja odpłacę, mówi Pan. (20) Jeśli tedy łaknie nieprzyjaciół twój, nakarm go; jeśli pragnie, napój go; bo czyniąc to, węgle rozżarzone zgarniesz na jego głowę.

FRAGMENT B1

FRAGMENT A1 FRAGMENT B1

[Rz 13] (1) Każdą sprawę, którą się prowadzi, a te, które są, przeciwstawia się; a ci, którzy się przeciwstawiają, sami na siebie *sąd przyprowadzą*. (3) Rządzący bowiem nie są postrachem *dobremu czynowi, ale złemu*. Chcesz się nie bać władzy? Czyń dobrze, a będziesz miał pochwałę *od niej*; (4) *Boga bowiem sługą jest dla ciebie*, tobie ku dobremu. Ale jeśli *źle czynisz*, bój się, bo nie na próżno miecz nosi, *Boga wszak sługą jest*, który odpłaca w gniewie temu, co *źle czyni*. (5) Przeto trzeba jej się poddawać, nie tylko z obawy przed gniewem, lecz także ze względu na sumienie. (6) Dlatego też i podatki płać, bo to jest prawo; bo jeśli nie płacić, buntujesz się przeciwko panstwu, a to, co mu się należy, nie oddajesz. (7) Dlatego też i płacić musisz, bo to jest prawo; bo jeśli nie płacić, buntujesz się przeciwko panstwu, a to, co mu się należy, nie oddajesz. (8) Nie bój się tego, co ciało zabije, ale nie może zniszczyć duszy. (9) Jeśli ktoś chce duszę swoją zachować, straci ją; jeśli ktoś chce duszę swoją stracić, zachwyci ją. (10) Kto miłuje bliźniego jak siebie samego, zachwyci siebie samego. (11) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje Boga. (12) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje bliźniego. (13) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje Boga. (14) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje bliźniego. (15) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje Boga. (16) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje bliźniego. (17) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje Boga. (18) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje bliźniego. (19) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje Boga. (20) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje bliźniego. (21) Nie daj się zwyciężyć złu, ale *zwyciężaj dobrem złu*.

przeciwstawia się; a ci, którzy się przeciwstawiają, sami na siebie *sąd przyprowadzą*. (3) Rządzący bowiem nie są postrachem *dobremu czynowi, ale złemu*. Chcesz się nie bać władzy? Czyń dobrze, a będziesz miał pochwałę *od niej*; (4) *Boga bowiem sługą jest dla ciebie*, tobie ku dobremu. Ale jeśli *źle czynisz*, bój się, bo nie na próżno miecz nosi, *Boga wszak sługą jest*, który odpłaca w gniewie temu, co *źle czyni*. (5) Przeto trzeba jej się poddawać, nie tylko z obawy przed gniewem, lecz także ze względu na sumienie. (6) Dlatego też i podatki płać, bo to jest prawo; bo jeśli nie płacić, buntujesz się przeciwko panstwu, a to, co mu się należy, nie oddajesz. (7) Dlatego też i płacić musisz, bo to jest prawo; bo jeśli nie płacić, buntujesz się przeciwko panstwu, a to, co mu się należy, nie oddajesz. (8) Nie bój się tego, co ciało zabije, ale nie może zniszczyć duszy. (9) Jeśli ktoś chce duszę swoją zachować, straci ją; jeśli ktoś chce duszę swoją stracić, zachwyci ją. (10) Kto miłuje bliźniego jak siebie samego, zachwyci siebie samego. (11) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje Boga. (12) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje bliźniego. (13) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje Boga. (14) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje bliźniego. (15) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje Boga. (16) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje bliźniego. (17) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje Boga. (18) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje bliźniego. (19) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje Boga. (20) Kto miłuje siebie samego, nie miłuje bliźniego. (21) Nie daj się zwyciężyć złu, ale *zwyciężaj dobrem złu*.

FRAGMENT B2

A a1 (8a) Nikomu nic winni nie bądźcie prócz wzajemnej *miłości*;

b1 (8b) kto bowiem miłuje bliźniego, zakon wypełnił.

B (9) Przykazania bowiem: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj i wszelkie inne *przykazanie* w tym słowie się streszczają *w tym*: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego.

A1 a2 (10a) Miłość bliźniemu złego nie wyrządza;

b2 (10b) wypełnieniem więc zakonu jest miłość.

Rz 12,17-13,10 – budowa i układ treści (BW+Kor.)

FRAGMENTA1

(17) Nikomu złem za złe nie oddawajcie, starajcie się o to, co jest dobre w oczach wszystkich ludzi. (18) Jeśli można, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie. (19) Nie mścijcie się sami, *umiłowani*, ale pozostawcie to gniewowi, albowiem napisano: *Do mnie* pomsta należy, Ja odpłacę, mówi Pan. (20) Jeśli tedy łaknie nieprzyjaciół twój, nakarm go; jeśli pragnie, napój go; bo czyniąc to, węgle rozżarzone zgarniesz na jego głowę.

FRAGMENT B1

(21) Nie daj się zwyciężyć złu, ale *zwyciężaj dobrem złu*.

FRAGMENT A2

[Rz 13] (1) Każdy człowiek władzom zwierzchnim *niech się poddaje*, bo nie ma władzy, jak tylko od Boga, a te, które są, przez Boga są ustanowione. (2) Przeto kto się przeciwstawia władzy, Bożemu postanowieniu *przeciwstawia się*; a ci, którzy się przeciwstawiają, sami na siebie *sąd przyprowadzą*. (3) Rządzący bowiem nie są postrachem *dobremu czynowi, ale złemu*. Chcesz się nie bać władzy? Czyń dobrze, a będziesz miał pochwałę *od niej*; (4) *Boga bowiem sługą jest dla ciebie*, tobie ku dobremu. Ale jeśli *źle czynisz*, bój się, bo nie na próżno miecz nosi, *Boga wszak sługą jest*, który odpłaca w gniewie temu, co *źle czyni*. (5) Przeto trzeba jej się poddawać, nie tylko z obawy przed gniewem, lecz także ze względu na sumienie. (6) Dlatego też i podatki płaciecie, gdyż są sługami Bożymi po to, aby tego właśnie strzegli. (7) Oddawajcie każdemu to, co mu się należy; komu podatek, podatek; komu cło, cło; komu bojaźń, bojaźń; komu cześć, cześć.

FRAGMENT B2

(8) Nikomu nic winni nie bądźcie prócz wzajemnej *miłości*; kto bowiem miłuje bliźniego, zakon wypełnił. (9) Przykazania bowiem: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj i wszelkie inne *przykazanie* w tym słowie się streszczają *w tym*: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego. (10) Miłość bliźniemu złego nie wyrządza; wypełnieniem więc zakonu jest miłość.

FRAGMENTA1

(17)
Jeśli
umi
Pan
rozż

FRAGMENT A1

A (17a) Nikomu złem za złe nie oddawajcie,

B a1 (17b) starajcie się

b1 (17c) o to, co jest dobre w oczach wszystkich ludzi.

a2 (18a) Jeśli można, o ile to od was zależy,

b2 (18b) ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie.

C (19a) Nie mścijcie się sami, *umiłowani*,

C1 (19b) ale pozostawcie to gniewowi, albowiem napisano: *Do mnie pomsta należy*, Ja odpłacę, mówi Pan.

B1 a1 (20a) Jeśli tedy łaknie nieprzyjaciel twój,

b1 (20b) nakarm go;

a2 (20c) jeśli pragnie,

b2 (20d) napój go;

A1 (20b) bo czyniąc to, węgle rozżarzone zgarniesz na jego głowę.

swego jak siebie samego. (10) Miłość bliźniemu złego nie wyrządza; wypełnieniem więc zakonu jest miłość.

Rz 12,17-13,10 – źródła wskazówek Pawła to ST

FRAGMENTA1

(17)

Jeśli

umi

Pan

roz

FRAGMENT A1

A (17a) Nikomu złem za złe nie oddawajcie,

B a1 (17b) starajcie się

b1 (17c) o to, co jest dobre w oczach wszystkich ludzi.

a2 (18a) Jeśli można, o ile to od was zależy,

b2 (18b) ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie.

C (19a) Nie mścijcie się sami, *umiłujcie*

C1 (19b) ale pozostawcie to gniewowi

„Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę. mówi Pan.

B1 a1 (20a) Jeśli tedy łaknie nieprzyjaciela,

b1 (20b) nakarm go;

a2 (20c) jeśli pragnie,

b2 (20d) napój go;

A1 (20b) bo

Prz 24,17

(17) Nie ciesz się z upadku swojego nieprzyjaciela, a gdy się potknie, niech się nie raduje twoje serce, (18) aby Pan tego nie widział i nie uznał tego za złe; a wtedy odwróciłby od niego swój gniew.

Ps 34,15

Odwróć się od zła i czyń dobrze, szukaj pokoju i ubiegaj się oń!

Prz 3,3-4 (BT)

(3) Niech miłość i wierność cię strzeże; przymocuj je sobie do szyi, na tablicy serca je zapisz, (4) a znajdziesz życzliwość i łaskę w oczach Boga i ludzi.

Pwp 32,35

„Pomsta do mnie należy, Ja odpłacę (...)”

Prz 25,21-22

(21) Jeśli łaknie twój nieprzyjaciół, nakarm go chlebem, a jeśli pragnie, napój go wodą, (22) bo wtedy węgle rozżarzone zgarniesz na jego głowę, a Pan ci odpłaci.

FRAGMENTA1

(17)
Jeśli
umi
Pan
rozż

FRAGMENT A1

A (17a) Nikomu złem za złe nie oddawajcie,

B a1 (17b) starajcie się

b1 (17c) o to, co jest dobre w oczach wszystkich ludzi.

a2 (18a) Jeśli można, o ile to od was zależy,

b2 (18b) ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie.

C (19a) Nie mścijcie się sami, *umiłowani*,

C1 (19b) ale pozostawcie to gniewowi, albowiem napisano: *Do mnie pomsta należy*, Ja odpłacę, mówi Pan.

B1 a1 (20a) Jeśli tedy łaknie nieprzyjaciel twój,

b1 (20b) nakarm go;

a2 (20c) jeśli pragnie,

b2 (20d) napój go;

A1 (20b) bo czyniąc to, węgle rozżarzone zgarniesz na jego głowę.

swego jak siebie samego. (10) Miłość bliźniemu złego nie wyrządza; wypełnieniem więc zakonu jest miłość.

FRAGMENT A2

A (1a) Każdy człowiek władzom zwierzchnim *niech się poddaje*;

B (1b) bo nie ma władzy, jak tylko od Boga, a te, które są, przez Boga są ustanowione.

C (2a) Przeto kto się przeciwstawia władzy, Bożemu postanowieniu *przeciwstawia się*;
a ci, którzy się przeciwstawiają, sami na siebie *sąd przyprowadzą*.

D a1 (3a) Rządzący bowiem nie są postrachem

b1 (3b) *dobremu czynowi*,

c1 (3c) *ale złemu*.

a2 (3d) Chcesz się nie bać władzy?

b2 (3e) Czyń dobrze, a będziesz miał pochwałę *od niej*; (4a) *Boga bowiem sługą jest dla ciebie*, tobie ku dobremu.

c2 (4b) Ale jeśli *źle czynisz*, bój się,

C1 (4c) bo nie na próżno miecz nosi, *Boga wszak sługą jest*, który odpłaca w gniewie temu, co *źle czyni*.

B1 (5) Przeto trzeba jej się poddawać, nie tylko z obawy przed gniewem, lecz także ze względu na sumienie.

A1 (6) Dlatego też i podatki płaciecie, gdyż są sługami Bożymi po to, aby tego właśnie strzegli. (7) Oddawajcie każdemu to, co mu się należy; komu podatek, podatek; komu cło, cło; komu bojaźń, bojaźń; komu cześć, cześć.

FRAGMENT A2

A (1a) Każdy człowiek władzom zwierzchnim *niech się poddaje*;

B (1b) bo nie ma władzy, jak tylko od Boga, a te, które są, przez Boga są ustanowione.

13,1b

*bo nie ma władzy,
a te, które są, jak tylko od Boga,
przez Boga są ustanowione*

bowiem sługa jest dla ciebie, tobie ku dobremu.

c2 (4b) Ale jeśli *źle czynisz*, bój się,

C1 (4c) bo nie na próżno miecz nosi, *Boga* *wszak sługa jest*, który odpłaca w gniewie temu, co *źle czyni*.

B1 (5) Przeto trzeba jej się poddawać, nie tylko z obawy przed gniewem, lecz także ze względu na sumienie.

A1 (6) Dlatego też i podatki płaciecie, gdyż są sługami Bożymi po to, aby tego właśnie strzegli. (7) Oddawajcie każdemu to, co mu się należy; komu podatek, podatek; komu cło, cło; komu bojaźń, bojaźń; komu cześć, cześć.

Czy to jest wskazówka Pawła?

FRAGMENT A2

A (1a) Każdy człowiek władzom zwierzchnim *niech się poddaje*;

B (1b)

C

13,1b

bo nie ma władzy,

=

jak tylko od Boga,

a te, które są,

przez Boga są ustanowione

A2 (5a) Chcesz się nie dać władzy?

?,?

***bo od Pana otrzymaliście władzę,
od Najwyższego panowanie***

C

bliżej gr.

B1 (5)

bo od Pana

X

otrzymaliście władzę,

w

A1 (6) Dla

panowanie

do Najwyższego

Oddawajcie każdemu to, co mu się należy; komu podatek, podatek; komu cło, cło; komu bojaźń, bojaźń; komu cześć, cześć.

Czy to jest wskazówka Pawła?

FRAGMENT

A (1a) Każde

B (1b)

C

Rz 13,1b

***bo nie ma władzy, jak tylko od Boga,
a te, które są, przez Boga są ustanowione***

a ci, którzy się przeciwstawiają, sami na siebie *sąd przyprowadzą.*

D a1 (3a) Rządzący bowiem nie są postrachem

b1 (3b) *dobremu czynowi,*

Mdr 6,1-3 (BT)

***(1) Słuchajcie więc, królowie, i zrozumcie, nauczcie się,
sędziowie ziemskich rubieży!***

***(2) Nakłońcie ucha, wy, co nad wieloma panujecie
i chlubicie się mnogością narodów,***

***(3) bo od Pana otrzymaliście władzę, od Najwyższego panowanie:
On zbada uczynki wasze i zamysły wasze rozsądzi.***

A1

Oddawajcie każdemu to, co mu się należy; komu podatek, podatek; komu cło, cło; komu bojaźń, bojaźń; komu cześć, cześć.

(1) Umiłujcie sprawiedliwość, sędziowie ziemscy!
Myślcie o Panu właściwie i szukajcie Go w prostocie serca!

(2) Daje się bowiem znaleźć tym, co Go nie
wystawiają na próbę, objawia się takim, którym nie
brak wiary w Niego.

(3) Bo przewrotne myśli oddzielają od Boga, a Moc,
gdy ją wystawiają na próbę, karci niemądrych.

(4) Mądrość nie wejdzie w duszę przewrotną, nie
zamieszka w ciele uwikłanym w grzech.

(5) Święty Duch [uczący] karności ucieknie przed
obłudą, odsunie się od niemądrych myśli, wypłoszy
Go nadejście nieprawości. Żaden grzech nie ujdzie
bezkarnie.

(6) Mądrość bowiem jest duchem miłującym ludzi, ale
błuźniercy z powodu jego warg nie zostawi bez kary:
ponieważ Bóg świadkiem jego nerek, prawdziwym
stróżem jego serca, Tym, który słyszy [mowę jego]
języka.

(7) Albowiem Duch Pański wypełnił zamieszkaną
ziemię, Ten, który ogarnia wszystko, ma znajomość
mowy.

(8) Zatem nie ukryje się żaden z mówiących
niegodziwie i nie ominie go karząca sprawiedliwość.

(9) Zamysły bezbożnego zostaną zbadane i dojdzie do
Pana wieść o jego słowach, ku potępieniu nieprawych
jego czynów.

(10) Czujne bowiem ucho nasłuchuje wszystkiego i
pomruk szemrań nie pozostaje ukryty.

(11) Strzeżcie się więc próżnego szemrania,
powściągajcie język od złej mowy: bo i skryte słowo
nie jest bez następstwa, a usta kłamliwe gubią duszę.

(12) Nie dążcie do śmierci przez swe błędne życie, nie
gotujcie sobie zguby przez czyny swych rąk!

(13) Bo śmierci Bóg nie uczynił i nie cieszy się z
zagłady żyjących.

(14) Stworzył bowiem wszystko po to, aby było, i byty
tego świata niosą zdrowie: nie ma w nich
śmiercionośnego jadu ani władania Otchłani na tej
ziemi.

(15) Bo sprawiedliwość jest nieśmiertelna.

(16) Występni zaś ściągają śmierć na siebie czynem i
słowem, marnieją, uważając ją za przyjaciółkę, i
zawierają z nią przymierze, zasługują bowiem na to,
aby do niej należeć.

(1) Mylnie więc rozumując, mówili sobie: Nasze życie jest krótkie i smutne. Nie ma lekarstwa na śmierć człowieka, i nie wiadomo, by ktoś wrócił z Otchłani. (2) Urodziliśmy się niespodzianie i potem będziemy, jakby nas nigdy nie było. Dech w nozdrzach naszych jak dym, myśl – jak iskierka z uderzeń serca naszego: (3) gdy ona zgaśnie, ciało obróci się w popiół, a duch się rozplynie jak niestałe powietrze. (4) Imię nasze z czasem pójdzie w niepamięć i nikt nie wspomni naszych poczynań. Przemienie życie nasze jak ślady po obłoku i rozwieje się jak mgła, ścigana promieniami słońca i żarem jego przybita. (5) Czas nasz jak cień przemija, śmierć nasza nie zna odwrotu: pieczęć przyłożono, i nikt nie powraca. (6) Dalej więc! Korzystajmy z tego, co dobre, używajmy świata skwapliwie jak w młodości! (7) Upajajmy się winem wybornym i wonnościami i niech nam nie umkną wiosenne kwiaty, (8) uwijmy sobie wieniec z róż, zanim zwiędną. (9) Nikogo z nas braknąć nie może w swawoli. Wszędzie zostawmy ślady uciechy, bo to nasz dział, nasze dziedzictwo! (10) Udręczmy sprawiedliwego biedaka, nie oszczędźmy wdowy ani sędziwej siwizny starca nie uczcijmy. (11) Nasza siła będzie nam prawem sprawiedliwości, bo to, co słabe, gani się jako nieprzydatne.

(12) Zróbmy zasadzkę na sprawiedliwego, bo nam niewygodny: sprzeciwia się naszemu działaniu, zarzuca nam przekraczanie Prawa, wypomina nam przekraczanie naszych zasad karność. (13) Głosi, że zna Boga, zwie siebie dzieckiem Pańskim. (14) Jest potępieniem naszych zamysłów, sam widok jego jest dla nas przykry, (15) bo życie jego niepodobne do innych i drogi jego odmienne. (16) Uznał nas za coś fałszywego i stroni od dróg naszych jak od nieczystości. Kres sprawiedliwych ogłasza za szczęśliwy i chełpi się Bogiem jako ojcem. (17) Zobaczymy, czy prawdziwe są jego słowa, wybadajmy, co będzie przy jego zgonie. (18) Bo jeśli sprawiedliwy jest synem Bożym, Bóg ujmie się za nim i wyrwie go z rąk przeciwników. (19) Dotknijmy go obelgą i katuszą, by poznać jego łagodność i doświadczyć jego cierpliwości. (20) Zasądźmy go na śmierć haniebną, bo – jak mówił – będzie ocalony. (21) Tak pomyśleli – i pobłądzili, bo własna złość ich zaślepiła. (22) Nie pojęli tajemnic Bożych, nie spodziewali się nagrody za prawość i nie docenili odpłaty dla dusz czystych. (23) Bo do nieśmiertelności Bóg stworzył człowieka – uczynił go obrazem swej własnej wieczności. (24) A śmierć weszła w świat przez zawiść diabła i doświadczają jej ci, którzy do niego należą. Odmienne losy świętych i grzesznych w życiu i po śmierci.

- (1) A dusze sprawiedliwych są w ręku Boga i nie dosięgnie ich męka.
- (2) Zdało się oczom głupich, że pomarli, zgon ich poczytano za nieszczęście
- (3) i odejście od nas za unicestwienie, a oni trwają w pokoju.
- (4) Choć nawet w ludzkim rozumieniu doznali kaźni, nadzieja ich pełna jest nieśmiertelności.
- (5) Po nieznacznym skarceniu dostąpią dóbr wielkich, Bóg ich bowiem doświadczył i znalazł ich godnymi siebie.
- (6) Wypróbował ich jak złoto w tyglu i przyjął ich jak całopalną ofiarę.
- (7) W dzień nawiedzenia ich [przez Boga] zajaśnieją i rozbiegną się jak iskry po ściernisku.
- (8) Będą sądzić ludy, zapanują nad narodami, a Pan królować będzie nad nimi na wieki.
- (9) Ci, którzy Mu zaufali, zrozumieją prawdę, wierni w miłości będą przy Nim trwali, łaska bowiem i miłosierdzie dla Jego wybranych.
- (10) A grzesznicy poniosą karę stosownie do swych zamysłów, bo wzgardzili sprawiedliwym i odstąpili od Pana,

- (11) nieszczęsny bowiem, kto mądrością gardzi i karnością. Nadzieje ich płonne, wysiłki bezowocne, bezużyteczne ich dzieła.
- (12) Żony ich głupie, przewrotne ich dzieci, przeklęty ich ród!
- (13) Błogosławiona niepłodna, ale nieskalana, która nie zaznała grzesznego współżycia, w czas nawiedzenia dusz wyda plon.
- (14) I eunuch, co nie skalał swych rąk nieprawością ani nic złego nie myślał przeciw Bogu, za wierność otrzyma łaskę szczególną i dział miłszy w Świątyni Pańskiej.
- (15) Wspaniałe są owoce dobrych wysiłków, i korzeń mądrości niezniszczalny.
- (16) Dzieci zaś cudzołożników nie osiągną celu, zniknie potomstwo nieprawego łoża.
- (17) Jeśli nawet żyć będą długo – za nic będą uważani i w końcu niechlubna będzie ich starość.
- (18) A jeśli wcześniej pomrą, będą bez nadziei i bez pociechy w dzień sądu,
- (19) bo straszny jest kres plemienia grzesznego.

(1) Lepsza bezdzietność [połączona] z cnotą,
nieśmiertelna jest bowiem jej pamięć, bo ma uznanie
i u Boga, i u ludzi:

(2) Gdy jest obecna, to ją naśladują, tęsknią, gdy
odejdzie, a w wieczności triumfuje uwieńczona –
zwyciężywszy w zawodach o nieskazitelną nagrodę.

(3) A rozplenione mnóstwo bezbożnych nie odniesie
korzyści; z cudzołożnych odrośli wyrosłe – nie zapuści
korzeni głęboko ani nie założy podwaliny
niezawodnej.

(4) Jeśli nawet na jakiś czas wypuści gałęzie –
wstrząśnie nim wiatr, bo słabo utwierdzone, i moc
wichrów wyrwie je z korzeniami.

(5) Połamią się nierozwinięte gałęzie, a owoc ich –
bezużyteczny, niedojrzały do spożycia i do niczego
niezdatny.

(6) Bo dzieci zrodzone z nieprawego pożycia przy
osądzeniu rodziców zaświadczą o ich przewrotności.

(7) A sprawiedliwy, choćby umarł przedwcześnie,
znajdzie odpoczynek.

(8) Starość jest czcigodna nie przez długowieczność i
liczbą lat się jej nie mierzy;

(9) sędziwością u ludzi jest mądrość, a miarą starości
– życie nieskalane.

(10) Ponieważ spodobał się Bogu, został umiłowany,
a żyjąc wśród grzeszników, został przeniesiony.

(11) Zabrony został, by złość nie odmieniła jego myśli
albo ułuda nie uwiodła duszy,

(12) bo urok marności przesłania dobro, a burza
namiętności mąci prawy umysł.

(13) Wcześniej osiągnąwszy doskonałość, przeżył
czasów wiele.

(14) Dusza jego podobała się Bogu, dlatego
pośpiesznie uszła spośród nieprawości. A ludzie patrzyli
i nie pojmowali ani sobie tego nie wzięli do serca,

(15) - że łaska i miłosierdzie nad Jego wybranymi, i o
świętych Jego staranie.

(16) Kto umarł jako sprawiedliwy, potępia żyjących
bezbożnie, a dopełniona wcześniej młodość – leciwą
starość nieprawego.

(17) Zobaczą bowiem kres mądrego, a nie pojmą, co o
nim Pan postanowił i w jakim celu zachował go
bezpiecznym.

(18) Będą patrzeć i żywić pogardę, ale Pan ich
wyśmiewa.

(19) I staną się potem wstrętną padliną i wiecznym
pośmiewiskiem wśród zmarłych. Strąci ich bowiem na
głowę – oniemiałych, i wstrząśnie nimi od posad, i
zostaną do szczętu zniszczeni, i będą w udręczeniu, a
pamięć o nich zaginie.

(20) Z bojaźnią przyjdą zdać sprawę z win swoich, a w
twarz im rzuca oskarżenie ich własne nieprawości.

(1) Wtedy sprawiedliwy stanie z wielką śmiałością przed tymi, co go uciskali i mieli w pogardzie jego trudy. (2) Gdy [go] ujrzą, wielki przestraszą ich ogarnie i osłupieją na widok [jego] nieoczekiwanego zbawienia. (3) Pełni żalu będą mówić między sobą i jęczeć w udręczeniu ducha powiedzą: (4) To ten, co dla nas niegdyś był pośmiewiskiem i przedmiotem szyderstwa, jego życie mieliśmy za szaleństwo, śmierć jego – za haniebną. (5) Jakże więc policzono go między synów Bożych i dzieli los ze świętymi? (6) To myśmy zboczyli z drogi prawdy, nie oświeciło nas światło sprawiedliwości i słońce dla nas nie wzeszło. (7) Nasyciliśmy się na drogach bezprawia i zguby, przeszliśmy bezdrożne pustynie, a drogi Pańskiej nie poznaliśmy. (8) Cóż nam pomogło nasze zuchwalstwo, co dało chełpliwe bogactwo? (9) To wszystko jak cień przeminęło i jak wieść, co przebiega; (10) jak okręt prujący pniącą się wodę, po którym śladu nie znajdziesz, gdy przeszedł, ni bruzdy po jego kadłubie wśród fal; (11) jak po ptaku szybującym w przestworzach nie znajdzie się żaden dowód przelotu, choć trzepoczące skrzydła przecięły lekkie powietrze – prute z gwałtownym szumem i uderzeniem piór smagane – znaku przelotu potem nie można znaleźć.

(12) Jak gdy się strzałę wypuści do celu, a rozprute powietrze zaraz się zasklepia, tak że nie da się poznać jej przejścia (13) tak i my: zniknęliśmy, [ledwie] zrodzeni, i nie mogliśmy się wykazać żadnym znakiem cnoty, aleśmy zniszczeni w naszej nieprawości. (14) Bo nadzieja bezbożnego jak plewa wiatrem miotana i jak lekka piana rozbita przez burzę. Jak dym od wiatru się rozwiała, zatarła się jak pamięć gościa, co zabawił chwilę. (15) A sprawiedliwi żyją na wieki; zapłata ich w Panu i staranie o nich ma Najwyższy. (16) Dlatego otrzymają wspaniałe królestwo i piękny diadem z rąk Pana; osłoni ich bowiem prawicą, ochraniać ich będzie ramieniem. (17) Jak zbroję nałożą swoją zapalczliwość i uzbroi stworzenie dla odparcia wrogów. (18) Jak pancerz przywdzieje sprawiedliwość i jak hełmem osłoni się sądem nieodwołalnym. (19) Weźmie świętość za puklerz niezwyciężony (20) i jak miecz wyostrzy gniew nieubłagany, a razem z Nim świat będzie walczył przeciw nierozumnym. (21) Polecą celne pociski błyskawic, pomkną z chmur do celu jak z dobrze napiętego łuku, (22) a gniewne grady wyrzucone zostaną jak z procy. Wzburzą się przeciw nim wody morskie i rzeki nieubłagane ich zatopią. (23) Podniesie się przeciw nim powiew mocy i jak wichura ich zmiecie. Tak nieprawość spustoszy całą ziemię, a nikczemność obali trony możnowładców.

(1) Słuchajcie więc, królowie, i zrozumcie, nauczcie się, sędziowie ziemskich rubieży! (2) Nakłońcie ucha, wy, co nad wieloma panujecie i chlubicie się mnogością narodów, (3) bo od Pana otrzymaliście władzę, od Najwyższego panowanie: On zbada uczynki wasze i zamysły wasze rozsądzi. (4) Będąc bowiem sługami Jego królestwa, nie sądziliście uczciwie ani prawa nie przestrzegaliście, ani nie poszliście za wolą Boga, (5) przeto groźnie i rychło natrze On na was, będzie bowiem sąd nieubłagany nad panującymi. (6) Najmniejszy doznaje miłosierznego przebaczenia, ale mocarzy czeka mocne dochodzenie. (7) Władca wszechrzeczy nie ulęknie się nikogo ani nie będzie zważał na wielkość. On bowiem stworzył małego i wielkiego i jednakowo o wszystkich się troszczy, (8) ale możliwym grozi surowe badanie. (9) Do was więc zwracam się, władcy, byście się nauczili mądrości i nie upadli. (10) Bo ci, co świętości święcie przestrzegają, dostąpią uświęcenia, a którzy się tego nauczyli, ci znajdą słowa obrony. (11) Pożądajcie więc słów moich, pragnijcie, a znajdziecie naukę. (12) Mądrość jest wspaniała i nie wiadnie, ci łatwo ją dostrzegą, którzy ją miłują, ci ją znajdują, którzy jej szukają, (13) uprzedza bowiem tych, co jej pragną, wpierw dając się im poznać.

(14) Kto dla niej wstanie o świcie, ten się nie natrudzi, znajdzie ją bowiem siedzącą u drzwi swoich. (15) O niej rozmyślać – to szczyt roztropności, a kto z jej powodu nie śpi, wnet się trosk pozbędzie, (16) sama bowiem obchodzi i szuka tych, co są jej godni, objawia się im łaskawie na ścieżkach i wychodzi naprzeciw wszystkim ich zamysłom. (17) Początkiem jej – najprawdziwsze pragnienie nauki, a staranie o naukę – to miłość, (18) miłość zaś – to przestrzeganie jej praw, a poszanowanie praw – to rękojmia nieśmiertelności, (19) nieśmiertelność zaś przybliża do Boga. (20) Tak więc pragnienie Mądrości wiedzie do królestwa. (21) Zatem, jeśli wam miłe trony i berła, o władcy ludów, czcijcie Mądrość, byście królowali na wieki. (22) Oznajmię, czym jest Mądrość i jak powstała, i nie zakryję przed wami tajemnic. Pójdę jej śladem od początku stworzenia, jej znajomość wydobędę na światło i nie rozminę się z prawdą. (23) Nie pójdę też drogą zżerającej zazdrości, bo ona z Mądrością nie ma nic wspólnego. (24) Wielu mądrych – to zbawienie świata, a król rozumny – to szczęście narodu. (25) Posłuchajcie więc słów moich, a odniesiecie korzyść.

Być pośród innych tak, by przyciągać do Chrystusa

FRAGMENT A1

A (17a) Nikomu złem za złe nie oddawajcie,

B (17b) starajcie się o to, co jest dobre w oczach ludzi pokój miejcie.

C (19a) Nie mścicie się sami, *umiłujcie*

C1 (19b) ale pozostawcie to gniewowi

B1 a1 (20) Jeśli tedy łaknie nieprzyjaciel twój,

A1 (20b) bo czyniąc to, węgle rozżarzone zgarniesz

B1 (21) Każdy człowiek władzom ziemskim

FRAGMENT A2

A (1a) Każdy człowiek władzom zwierzchnim *niech się poddaje,*

B (1b) bo nie ma władzy, jak tylko od Boga, a te, które są, przez Boga są ustanowione.

C (2a) Przeto kto się przeciwstawia władzy, Bożemu postanowieniu *przeciwstawia się;* a ci, którzy się przeciwstawiają, sami na siebie *sąd przy*

D a1 (3a) Rządzący bowiem nie

b1 (3b) *dobremu czynią*

c1 (3c) *ale złemu.*

a2 (3d) Chcesz się nie bać w

b2 (3e) Czyń dobrze, a
tobie ku dobremu.

c2 (4b) Ale jeśli *zła*

C1 (4c) bo nie na próżno miecz nosi, *Boga*

B1 (5) Przeto trzeba jej się poddawać, nie tylko

A1 (6) Dlatego też i podatki płaciecie, gdyż są sługami

co mu się należy; komu podatek, podatek; komu cło, cło; komu bojaźń, bojaźń; komu cześć, cześć.

[Rz 1] (1) Paweł, sługa Jezusa Chrystusa, powołany na apostoła, wyznaczony do zwiastowania ewangelii Bożej, (2) którą Bóg przedtem zapowiedział przez swoich proroków w Pismach Świętych (3) o Synu swoim, potomku Dawida według ciała, (4) który według ducha uświęcenia został ustanowiony Synem Bożym w mocy przez zmartwychwstanie, o Jezusie Chrystusie, Panu naszym, (5) **przez którego otrzymaliśmy łaskę i apostołstwo, abyśmy dla imienia jego przywiedli do posłuszeństwa wiary wszystkie narody,** (6) wśród których jesteście i wy, powołani przez Jezusa Chrystusa;

[Rz 16] (25) A temu, który ma moc utwierdzić was według ewangelii mojej i zwiastowania o Jezusie Chrystusie, według objawienia tajemnicy, przez długie wieki milczeniem pokrytej, (26) **ale teraz objawionej i przez pisma prorockie według postanowienia wiecznego Boga obwieszczonej wszystkim narodom, żeby je przywieść do posłuszeństwa wiary** - (27) Bogu, który jedynie jest mądry, niech będzie chwała na wieki wieków przez Jezusa Chrystusa. Amen.

Rz 12,17-13,10 – podsumowanie

FRAGMENT A1

A (17a) Nikomu złem za złe nie oddawajcie,

B (17b) starajcie się o to, co jest dobre w oczach wszystkich ludzi. (18) Jeśli można, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie.

C (19a) Nie mścicie się sami, *umiłowani*,

C1 (19b) ale pozostawcie to gniewowi, albowiem napisano: *Do mnie pomsta należy*, Ja odpłacę, mówi Pan.

B1 a1 (20) Jeśli tedy łaknie nieprzyjaciół twój, nakarm go; jeśli pragnie, napój go;

A1 (20b) bo czyniąc to, węgle rozżarzone zgarniesz na jego głowę.

FRAGMENT B1

(21) Nie daj się zwyciężyć złu, ale *zwyciężaj dobrem złu*.

FRAGMENT A2

A (1a) Każdy człowiek władzom zwierzchnim *niech się poddaje*;

B (1b) bo nie ma władzy, jak tylko od Boga, a te, które są, przez Boga są ustanowione.

C (2a) Przeto kto się przeciwstawia władzy, Bożemu postanowieniu *przeciwstawia się*; a ci, którzy się przeciwstawiają, sami na siebie *sąd przyprowadzą*.

D a1 (3a) Rządzący bowiem nie są postrachem

b1 (3b) *dobremu czynowi*,

c1 (3c) *ale złemu*.

a2 (3d) Chcesz się nie bać władzy?

b2 (3e) Czyń dobrze, a będziesz miał pochwałę *od niej*; (4a) *Boga bowiem służą jest dla ciebie*, tobie ku dobremu.

c2 (4b) *Ale jeśli źle czynisz, bój się*,

C1 (4c) bo nie na próżno miecz nosi, *Boga wszak służą jest*, który odpłaca w gniewie temu, co *źle czyni*.

B1 (5) Przeto trzeba jej się poddawać, nie tylko z obawy przed gniewem, lecz także ze względu na sumienie.

A1 (6) Dlatego też i podatki płacicie, gdyż są sługami Bożymi po to, aby tego właśnie strzegli. (7) Oddawajcie każdemu to, co mu się należy.

FRAGMENT B2

A a1 (8a) Nikomu nic winni nie bądźcie prócz wzajemnej *miłości*;

b1 (8b) *kto bowiem miłuje bliźniego, zakon wypełnił*.

B (9) Przykazania bowiem: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj i wszelkie inne *przykazanie* w tym słowie się streszczają *w tym*: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego.

A1 a2 (10a) Miłość bliźniemu złego nie wyrządza;

b2 (10b) *wypełnieniem więc zakonu jest miłość*.

Przerwa...

Czas na pytania

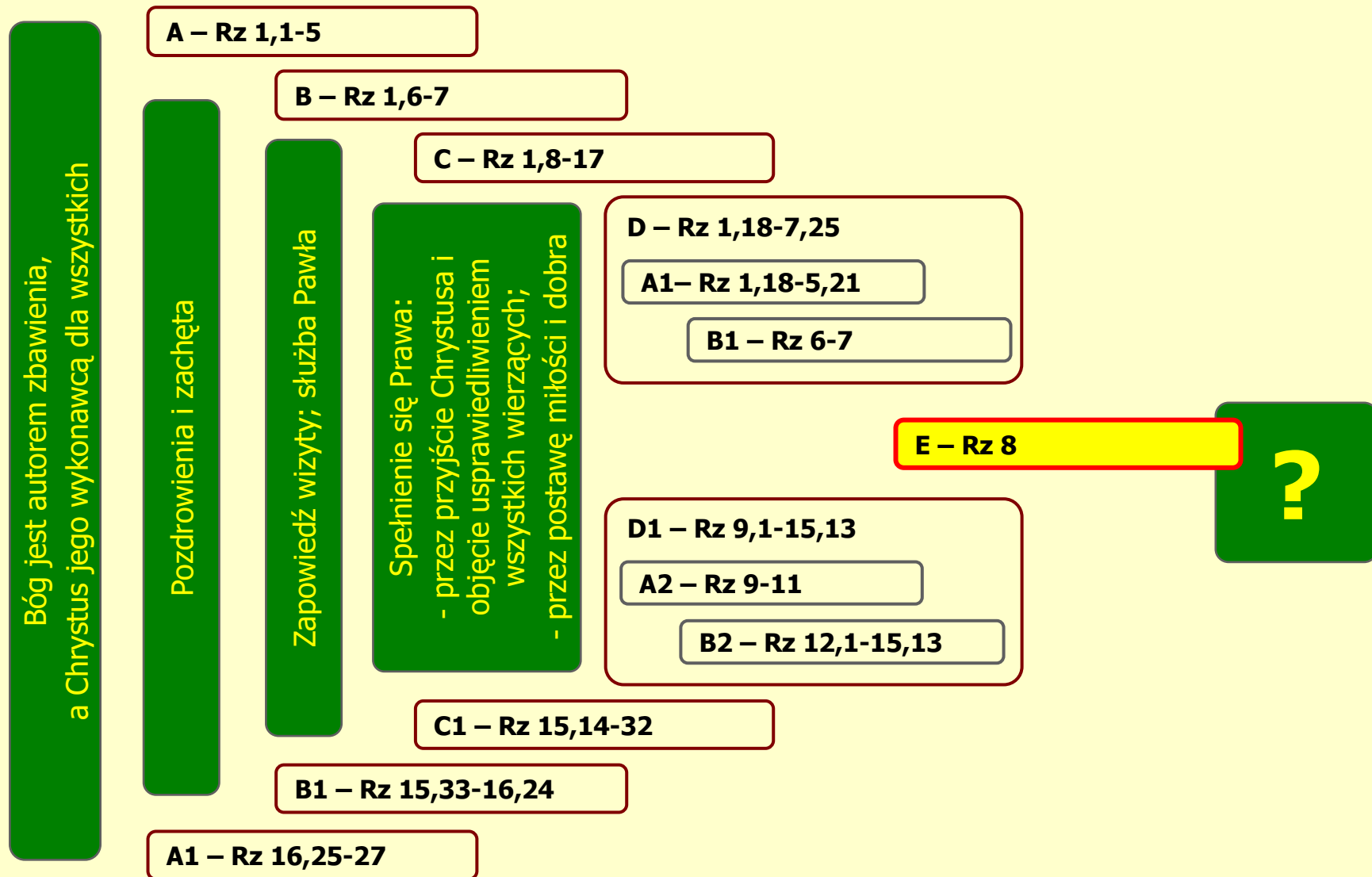
i małą przerwę – 5 min.

SEKCJA E

Wprowadzenie i omówienie

Struktura Listu do Rzymian

SEKWENCJA A

[1] Brak potępienia

[2-4] Bóg uwalnia przez Chrystusa (poświęcenie)

SEKWENCJA B

[5-13] Życie w usprawiedliwieniu pod kierownictwem Ducha

[14-17] Dziecko Boże już i w chwale dziedzictwa z Chrystusem

[18-25] SEKWENCJA C

SEKWENCJA B1

[26-27] Służba Ducha w wierzących – wsparcie i wstawiennictwo

[28-30] Droga dzieci do dziedzictwa; Chrystus - Syn pierworodny

SEKWENCJA A1

[31-34] Brak potępienia, gdyż Bóg usprawiedliwia, a Chrystus wstawia się

[35-39] Pewność miłości Chrystusa (gotowość do poświęcenia)

**PODSEKWENCJA A
/FRAGMENT B1 [12,3-16]
oraz
PODSEKWENCJA A1
/FRAGMENT B2 [14,1-15,13]**

SEKWENCJA A [8,1-4]
oraz
SEKWENCJA A1 [8,31-39]

FRAGMENT A1

(1) **Przeto teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie.**

FRAGMENT A2

A a1 (31) Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam?

b1 (32a) (On), który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał *go*,

c1 (32b) jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?

B (33a) Któż będzie oskarżał wybranych Bożych?

B1 (33b) Przecież Bóg usprawiedliwia.

A1 a2 (34a) Któż będzie potępiał?

b2 (34b) Jezus Chrystus, który umarł, więcej, zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga,

c2 (34c) / przecież wstawia się za nami.

FRAGMENT B1

A (2) Bo zakon Ducha *życia* w Chrystusie
Jezusie, uwolnił cię od zakonu grzechu i śmierci.

B [MK+Int.] (3) *Bowiem niemoc Prawa,
na którą cierpiało z powodu ciała, Bóg,
swego Syna posyłając w postaci
grzesznego ciała oraz ze względu na
grzech, potępił grzech w ciebie,*

B1 (4a) aby *usprawiedliwienie* zakonu
wykonało się *w nas*,

A1 (4b) aby którzy nie według ciała postępujemy,
lecz według Ducha.

FRAGMENT B2

A (35a) Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej?

B [MK] (35b) *Utrapienie, albo ucisk, albo
prześladowanie, albo głód, albo nagość, albo
niebezpieczeństwo, albo miecz?*

C (36) Jak napisano: Z powodu ciebie nas
zabijają *cały dzień*, uważają nas za owce
ofiarnie.

C1 (37) Ale w tym wszystkim zwyciężamy
przez tego, który nas umiłował.

B1 (38) Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć,
ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani
teraźniejszość, ani przyszłość, ani moce, (39a) ani
wysokość, ani głębokość, ani żadne inne
stworzenie

A1 (39b) nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która
jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

FRAGMENT B1

FRAGMENT B2

A (2)
Je

FRAGMENT B1

A (2) Bo zakon Ducha *życia* w Chrystusie Jezusie, uwolnił cię od zakonu grzechu i śmierci.

B a1 [MK+Int.] (3a) *Bowiem niemoc Prawa, na którą cierpiało z powodu ciała,*

b1 (3b) *Bóg, swego Syna posyłając w postaci grzesznego ciała*

a2 (3c) *oraz ze względu na grzech,*

b2 (3d) *potępił grzech w ciebie,*

B1 (4a) *aby usprawiedliwienie zakonu wykonało się w nas,*

A1 (4b)
lecz

A1 (4b) aby którzy nie według ciała postępujemy, lecz według Ducha.

BW:

(2) Bo zakon Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, uwolnił cię od zakonu grzechu i śmierci.

(3) Albowiem czego zakon nie mógł dokonać, w czym był słaby z powodu ciała, tego dokonał Bóg: przez zesłanie Syna swego w postaci grzesznego ciała, ofiarując je za grzech, potępił grzech w ciebie, (4) aby słuszne żądania zakonu wykonały się na nas, którzy nie według ciała postępujemy, lecz według Ducha.

* -
dok
dok
grze
grze

rc,
ani
ani

WARSTWA I

PODSEKWENCJE A [8,1-4] i A1 [Rz 8,31-39]

Życie w świetle wyzwalającej miłości Bożej; zwycięstwo nadziei życia z Chrystusem nad aktualnym stanem prześladowań i zagrożenia życia.

PODWARSTWA II

FRAGMENTY B1 [8,2-4] i B2 [Rz 8,35-39]

Poświęcenie - droga miłości Boga do człowieka i dla człowieka oraz gotowość Dziecka Bożego do poświęcenia się jako wyraz oddania Chrystusowi.

PODWARSTWA I

FRAGMENTY A1 [8,1] i A2 [Rz 8,31-34]

Zapewnienie: ze względu na miłość Boga, dla podążających za Chrystusem nie ma żadnego potępienia.

SEKWENCJA B [8,5-17]
oraz
SEKWENCJA B1 [8,26-30]

FRAGMENT A1

A (5) Bo ci, którzy żyją według ciała, o tym, co cielesne *myślę*; ci zaś, którzy żyją według *ducha*, o tym, co *Ducha*.

B (6) Albowiem zamysł ciała, to śmierć, a zamysł Ducha, to życie i pokój. (7) Dlatego zamysł ciała jest wrogi Bogu; bowiem zakonowi Bożemu *nie poddaje się*, bo też nie może. (8) Ci zaś, którzy są w ciele, Bogu podobać się nie mogą. (9a) Ale wy nie jesteście w ciele, lecz w *duchu*, jeśli tylko Duch Boży mieszka w was.

C (9b) Jeśli zaś kto Ducha Chrystusowego *nie ma*, ten nie jest jego.

D [Inter.] (10) *Jeśli zaś Pomazaniec w was, ciało martwe z powodu grzechu, zaś duch życiem z powodu usprawiedliwienia.*

C1 (11) A jeśli Duch tego, który Jezusa wzbudził z martwych, mieszka w was, tedy Ten, który *wzbudził* Jezusa Chrystusa z martwych, ożywi i wasze śmiertelne ciała przez Ducha swego, który mieszka w was.

B1 (12) Tak więc, bracia, jesteśmy dłużnikami nie ciała, aby żyć według ciała.

A1 (13) Jeśli bowiem według ciała żyjecie, umrzecie; ale jeśli Duchem *dzieła ciała uśmiercacie*, żyć będziecie.

FRAGMENT A2

[Mk+Int.] (26) *Podobnie i Duch wspiera niemoc naszą; tego bowiem, o co się mamy modlić, jak należy, nie wiemy, ale sam Duch ponad miarę wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach.* (27) A Ten, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, bo zgodnie z myślą Bożą wstawia się za świętymi.

FRAGMENT B1

A1 [MK+Int.] (14) *Bo ci, którzy Duchowi Boga dają się prowadzić, są dziećmi Bożymi.*

B1 (15) Wszak nie *otrzymaliście* ducha niewoli, by znowu ulegać bojaźni, lecz *otrzymaliście* ducha synostwa, w którym wołamy: Abba, *Ojcze*.

A2 (16) ten to Duch świadczy wspólnie z duchem naszym, że dziećmi Bożymi jesteśmy.

B2 a (17a) A jeśli dziećmi, to i dziedzicami,

b (17b) dziedzicami Bożymi,
a współdziedzicami Chrystusa,

a1 (17c) jeśli tylko razem cierpimy,
abyśmy także razem uwielbieni byli.

FRAGMENT B2

A1 (28) A wiemy, że z tymi, którzy Boga miłują, *wszystko współdziała ku dobremu*, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani.

B (29a) Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie,

C (29b) *podobnym* do obrazu Syna jego, a On żeby był pierworodnym pośród wielu braci;

B1 (30a) a których przeznaczył,

A1 (30b) tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.

WARSTWA II

PODSEKWENCJE B [8,5-17] i B1 [Rz 8,26-30]

Życie skupione na Bożej woli i pod Bożym prowadzeniem oraz w świetle nadziei dziedzictwa z Chrystusem.

PODWARSTWA II

FRAGMENTY B1 [8,14-17] i B2 [Rz 8,28-30]

Spełnienie się obietnicy dziedzictwa z Chrystusem oraz upodobnienie wierzących do Chrystusa to dzieło wierności Boga.

PODWARSTWA I

FRAGMENTY A1 [8,5-13] i A2 [Rz 8,26-27]

Życie w świetle usprawiedliwienia, pod kierownictwem i ze wsparciem Ducha Świętego.

SEKWENCJA C [8,18-25]

Rz 8,18-25 (BW+Kor.)

A a1 (18a) Albowiem sądzę, że *nic nie znaczą* utrapienia teraźniejszego czasu

b1 (18b) w porównaniu z *nadchodzącą* chwałą, która ma się nam (/w nas) objawić.

B (19) Bo stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych;

C (20a) gdyż *znikomości* stworzenie zostało poddane, nie *własnowolnie*, lecz z *powodu* tego, który je poddał,

D (20b) w (/ku) nadziei,

C1 (21a) *bo* i samo stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia

B1 (21b) ku chwalebnej wolności dzieci Bożych. (22) Wiemy bowiem, że całe stworzenie współ wzdycha i współ boleje aż dotąd.

A1 a2 (23a) A nie tylko ono, lecz i my sami, którzy posiadamy zaczątek Ducha, wzdychamy w sobie,

b2 a (23b) oczekując synostwa, odkupienia ciała naszego.

b (24a) W tej bowiem nadziei zbawieni jesteśmy;

a1 aa1 (24b) a nadzieja, którą się ogląda, nie jest nadzieją, [MK+Int.] *bo na to, co się już ogląda,*

bb1 (24c) *któż ma nadzieję?*

aa2 (25a) *Jeśli zaś na to, czego nie widzimy,*

bb2 (25b) *mamy nadzieję, przez wytrwałość oczekujemy.*

Rz 8,18-25 (BW+Kor.) – życie w świetle wielkiej nadziei

A a1 (18a) Albowiem sądzę, że *nic nie znaczą* utrapienia teraźniejszego czasu

b1 (18b) w porównaniu z *nadchodzącą chwałą, która ma się nam (/w nas) objawić.*

B (19) Bo stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych;

C (20a) gdyż *znikomości* stworzenie zostało poddane, nie *własnowolnie*, lecz z *powodu* tego, który je poddał,

D (20b) *w (/ku) nadziei,*

C1 (21a) *bo* i samo stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia

B1 (21b) ku chwalebnej wolności dzieci Bożych. (22) Wiemy bowiem, że całe stworzenie wspólnie wzdycha i wspólnie boleje aż dotąd.

A1 a2 (23a) A nie tylko ono, lecz i my sami, którzy posiadamy zaczątek Ducha, wzdychamy w sobie,

b2 a (23b) oczekując synostwa, odkupienia ciała naszego.

b (24a) *W tej bowiem nadziei zbawieni jesteśmy;*

a1 aa1 (24b) a nadzieja, którą się ogląda, nie jest nadzieją, [MK+Int.] *bo na to, co się już ogląda,*

bb1 (24c) *któż ma nadzieję?*

aa2 (25a) *Jeśli zaś na to, czego nie widzimy,*

bb2 (25b) *mamy nadzieję, przez wytrwałość oczekujemy.*

Rz 8,19-21 (BW+Kor.) – to wciąż wyzwanie...

A a1 (18a) Albowiem sądzę, że *nic nie znaczą* utrapienia teraźniejszego czasu

b1 (18b) w porównaniu z *nadchodzącą* chwałą, która ma się nam (/w nas) objawić.

B (19) Bo stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych;

C (20a) gdyż znikomości stworzenie zostało poddane, nie *własnowolnie*, lecz z powodu tego, który (je) poddał,

D (20b) w (/ku) nadziei,

C1 (21a) bo i samo stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia

B1 (21b) ku chwalebnej wolności dzieci Bożych. (22) Wiemy bowiem, że całe stworzenie wspólnie wzdycha i wspólnie boleje aż dotąd.

A1 a2 (23a) A nie tylko ono, lecz i my sami, którzy posiadamy zaczątek Ducha, wzdychamy w sobie,

b2 a (23b) oczekując synostwa, odkupienia ciała naszego.

b (24a) W tej bowiem nadziei zbawieni jesteśmy;

a1 aa1 (24b) a nadzieja, którą się ogląda, nie jest nadzieją, [MK+Int.] *bo na to, co się już ogląda,*

bb1 (24c) *któż ma nadzieję?*

aa2 (25a) *Jeśli zaś na to, czego nie widzimy,*

bb2 (25b) *mamy nadzieję, przez wytrwałość oczekujemy.*

Rz 8,19-21 (BW+Kor.) – Pawle, o czym mówisz?

A a1 (18)

Czy Paweł ma na myśli **ludzkość**, poza wierzącymi, czy personifikuje stworzenie, tj. **świat, природę, kosmos**?

b1

oien

Czy Paweł ma na myśli **Boga** (Rz 11,32 ; Ha 2,13; Koh;) i jego wyrok, czy raczej **Adama** (alternatywnie generalnie człowieka) i skutki jego przestępstwa, a może **Szatana**?

B (19) Bo **stworzenie** z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych;

C (20a) gdyż **znikomości stworzenie** zostało poddane, nie *własnowolnie*, lecz **z powodu tego, który (je) poddał**,

D (20b) **w (/ku) nadziei**,

Czyja jest ta nadzieja?
Ludzkości?
Przyrody i kosmosu?
Adama? Boga?

Czy przyimek *dia* w tym miejscu jest w znaczeniu „**z powodu**”, czy w znaczeniu „**przez**”?

C1 (21a) **bo i** samo **stworzenie** będzie wyzwolone z niewoli **skażenia**

B1 (21b) ku chwalebnej wolności dzieci Bożych. (22) Wiemy bowiem, że całe stworzenie wspólnie wzdycha i wspólnie boleje aż dotąd.

A1 a2 (23a) A nie tylko ono, lecz i my sami, którzy posiadamy zaczątek Ducha, wzdychamy w sobie,

b2 a (23b) oczekując synostwa, odkupienia ciała naszego.

b (24a) W tej bowiem nadziei zbawieni jesteśmy;

a1 aa1 (24b) a nadzieja, którą się ogląda, nie jest nadzieją, [MK+Int.] *bo na to, co się już ogląda,*

bb1 (24c) *któż ma nadzieję?*

aa2 (25a) *Jeśli zaś na to, czego nie widzimy,*

bb2 (25b) *mamy nadzieję, przez wytrwałość oczekujemy.*

Rz 8,19-21 (BW+Kor.) – Pawle, o czym mówisz?

A a1 (18)

Czy Paweł ma na myśli **ludzkość**, poza wierzącymi, czy personifikuje stworzenie, tj. **świat, природę, kosmos**?

b1

Czy Paweł ma na myśli **Boga** (Rz 11,32 ; Ha 2,13; Koh;) i jego wyrok, czy raczej **Adama** (alternatywnie generalnie człowieka) i skutki jego przestępstwa, a może **Szatana**?

B (19) Bo **stworzenie** z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych;

C (20a) gdyż **znikomości stworzenie** zostało poddane, nie *własnowolnie*, lecz **z powodu tego, który (je) poddał**,

D (20b) **w (/ku) nadziei**,

Czyja jest ta nadzieja?
Ludzkości?
Przyrody i kosmosu?
Adama? Boga?

Czy przymek *dia* w tym miejscu jest w znaczeniu „z powodu”, czy w znaczeniu „przez”?

C1 (21a) **bo i** samo **stworzenie** będzie wyzwolone z niewoli **skażenia**

„znikomość” to gr. **μωταλότης**, które jest kluczowym słowem oddającym marność, ulotność, przemijalność z księgi Koheleta (Kazn. Salom.), a w. LXX, Księgi Eklezjastesa,

i odpowiada heb. **הֶבֶל** znaczącego tyle co: marność, nicność, daremność, bezsens. W księdze Koheleta **marność** jest rozpatrywana wyłącznie z perspektywy ludzkiej. To dla człowieka, w doczesnej egzystencji, on sam i rzeczy, których się podejmuje są bolesne, bo bez cechy trwałej wartości lub gwarancji pamięci u potomnych.

B1 (21b) ku chwalebnej wolności dzieci Bożych. (22) Wiemy bowiem, że całe stworzenie współ

mi, którzy posiadamy zaczątek Ducha, wdychamy w siebie,

odkupienia ciała naszego.

iei zbawieni jesteśmy;

się ogląda, nie jest nadzieją, [MK+Int.] *bo na to, co się już ogląda,*

ieję?

go nie widzimy,

ję, przez wytrwałość oczekujemy.

Rz 8,19-21 (BW+Kor.) – Pawle, o czym mówisz?

A a1 (18)

Czy Paweł ma na myśli **ludzkość**, poza wierzącymi, czy personifikuje stworzenie, tj. **świat, przyrodę, kosmos**?

b1

oien

Czy Paweł ma na myśli **Boga** (Rz 11,32 ; Ha 2,13; Koh;) i jego wyrok, czy raczej **Adama** (alternatywnie generalnie człowieka) i skutki jego przestępstwa, a może **Szatana**?

B (19) **Bo stworzenie** z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych;

C (20a) gdyż **znikomości stworzenie** zostało poddane, nie *własnowolnie*, lecz **z powodu tego, który (je) poddał**,

D (20b) **w (/ku) nadziei**,

Czyja jest ta nadzieja?
Ludzkości?
Przyrody i kosmosu?
Adama? Boga?

Czy przymek *dia* w tym miejscu jest w znaczeniu „z powodu”, czy w znaczeniu „przez”?

C1 (21a) **bo i** samo **stworzenie** będzie wyzwolone z niewoli **skażenia**

„znikomość” to gr. **μικρολογία**, które jest kluczowym słowem oddającym marność, ulotność, przemijalność z księgi Koheleta (Kazn. Salom.), a w. LXX, Księgi Eklezjastesa,

i odpowiada heb. **הֶבֶל** znaczącego tyle co: marność, nicność, daremność, bezsens. W księdze Koheleta **marność** jest rozpatrywana wyłącznie z perspektywy ludzkiej. To dla człowieka, w doczesnej egzystencji, on sam i rzeczy, których się podejmuje są bolesne, bo bez cechy trwałej wartości lub gwarancji pamięci u potomnych.

Jakie znaczenie ma tu *hoti*, (ὅτι) albo zwrot *hoti kai* (ὅτι καὶ)?

Jeśli jest spójnikiem to jakim? Przyczynowym czy dopełnieniowym?

W takich świadectwach jak **N, D, F, G** mamy *dioti*, czyli „dlatego, że”, „z tego powodu, że”, które jest równoznaczne z *hoti* przyczynowym: „ponieważ”, „bo”, „gdyż”.

Samo *hoti* w zdaniach przyczynowych znaczy: „dlatego że”, „jako że”, „ponieważ”.

WSG-PNT sugeruje dla wariantu z *dioti* w Rz 8,21 spójnik dopełnieniowy czyli: „że”. W tym kierunku idą przeważnie wszystkie przekłady polskie.

Jednak zwrot **hoti kai** w LXX najczęściej jest oddawane jako: „bo i”, „ponieważ”, „gdyż”, „że i” (*w sensie: bo i*) oraz „także”, „też”, „również”, „nawet”, „jednakże”.

Tłumacz Eklezjastesa stosuje go całkowicie wymiennie z *kai ge* (καὶ γε), które oznacza: „nawet”, „również”, „także”.

Rz 8,19-21 (BW+Kor.) – Pawle, o czym mówisz?

A a1 (18a) Albowiem sądzę, że *nic nie znaczą* utrapienia teraźniejszego czasu

b1 (18b) w porównaniu z *nadchodzącą* chwałą, która ma się nam (/w nas) objawić.

B (19) Bo stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych;

C (20a) gdyż znikomości stworzenie zostało poddane, nie *własnowolnie*, lecz z powodu tego, który (je) poddał,

D (20b) w (/ku) nadziei,

C1 (21a) bo i samo stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia

B1 (21b) ku chwalebnej wolności dzieci Bożych. (22) Wiemy bowiem, że całe stworzenie wespół

A1 a2 (23a)

b2 a

a1 a

a

Kluczowe w tym miejscu wydają się następujące pytania:

- z którą częścią tradycji biblijnej Paweł toczy dialog:
z Rdz 3,
czy raczej z literaturą mądrościową (Kohelet, Habakuk, Mądrości (?))
- do których części czyni wyraźniejsze nawiązania?
- które z rozwiązań lepiej wspiera kontekst wewnętrzny (Rz 8, cały Rz)?
- które z rozwiązań zachowuje wewnętrzną spójność?

Który scenariusz da się przeczytać?

A a1 (18)

Czy Paweł ma na myśli **ludzkość**, poza wierzącymi, czy personifikuje stworzenie, tj. **świat, природę, kosmos**?

b1

oien

Czy Paweł ma na myśli **Boga** (Rz 11,32 ; Ha 2,13; Koh;) i jego wyrok, czy raczej **Adama** (alternatywnie generalnie człowieka) i skutki jego przestępstwa?

B (19) **Bo stworzenie** z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych;

C (20a) gdyż **znikomości stworzenie** zostało poddane, nie *własnowolnie*, lecz **z powodu tego, który (je) poddał**,

D (20b) **w (/ku) nadziei**,

Czyja jest ta nadzieja?
Ludzkości?
Przyrody i kosmosu?
Adama? Boga?

Czy przymek *dia* w tym miejscu jest w znaczeniu „**z powodu**”, czy w znaczeniu „**przez**”?

C1 (21a) **bo i** samo **stworzenie** będzie wyzwolone z niewoli **skażenia**

„znikomość” to gr. **μωταλότης**, które jest kluczowym słowem oddającym marność, ulotność, przemijalność z księgi Koheleeta (Kazn. Salom.), a w. LXX, Księgi Eklezjastesa,

i odpowiada heb. **הֶבֶל** znaczącego tyle co: marność, nicność, daremność, bezsens. W księdze Koheleeta **marność** jest rozpatrywana wyłącznie z perspektywy ludzkiej. To dla człowieka, w doczesnej egzystencji, on sam i rzeczy, których się podejmuje są bolesne, bo bez cechy trwałej wartości lub gwarancji pamięci u potomnych.

Jakie znaczenie ma tu *hoti*, (ὅτι) albo zwrot *hoti kai* (ὅτι καὶ)?

Jeśli jest spójnikiem to jakim? Przyczynowym czy dopełnieniowym?

W takich świadectwach jak **N, D, F, G** mamy *dioti*, czyli „dlatego, że”, „z tego powodu, że”, które jest równoznaczne z *hoti* przyczynowym: „ponieważ”, „bo”, „gdyż”.

Samo *hoti* w zdaniach przyczynowych znaczy: „dlatego że”, „jako że”, „ponieważ”.

WSG-PNT sugeruje dla wariantu z *dioti* w Rz 8,21 spójnik dopełnieniowy czyli: „że”. W tym kierunku idą przewie wszystkie przekłady polskie.

Jednak zwrot **hoti kai** w LXX najczęściej jest oddawane jako: „bo i”, „ponieważ”, „gdyż”, „że i” (*w sensie: bo i*) oraz „także”, „też”, „również”, „nawet”, „jednakże”.

Tłumacz Eklezjastesa stosuje go całkowicie wymiennie z *kai ge* (καὶ γε), które oznacza: „nawet”, „również”, „także”.

Rz 8 – spojrzenie na całość raz jeszcze

[1] Potwierdzenie: Nie ma potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie.

[2-4] Bóg w dziele Chrystusa przełamuje bariery ciała i grzechu, i doprowadza do usprawiedliwienia wierzących; teraz są w sferze życia.

[5-13] Życie w świetle usprawiedliwienia i pod kierownictwem Ducha.

[14-17] Od społeczności z Ojcem teraz do nadziei dziedzictwa z Chrystusem w niebie.

[18-25] Całe stworzenie wyczekuje odnowienia i objawienia się stanu chwalebnej wolności dzieci Bożych.

[26-27] Służba Ducha w wierzących – wsparcie i wstawiennictwo.

[28-30] Droga do spełnienia się dziedzictwa z Chrystusem spełnia się pod Bożą opieką.

[31-34] Potwierdzenie: Sam Bóg czyni wierzących wolnymi od potępienia – Bóg ich usprawiedliwia, a Chrystus wstawia się za nimi.

[35-39] Nic i nikt nie odłączy wierzących od miłości Chrystusa. Jego **miłość** jest tak cenna i żywa, że wierzący nie cofają się przed znośzeniem cierpienia i prześladowań. **Mają pewność związku z kochającym ich Chrystusem.**

List do Rzymian

Zakończenie i wnioski

Struktura Listu do Rzymian

SEKCJA A [1,1- 6] - Paweł w służbie Ewangelii Boga o Jego Synu (spełnienie prorockich zapowiedzi)

SEKCJA B [1,7] – Pozdrowienia i zachęta

SEKCJA C [1,8-17] - Zapowiedź odwiedzin; nadzieja pociechy ze wspólnoty wiary

SEKCJA D – 1,18 – 7,25

SEKWENCJA A1 [1,18-5,21] - Uspr. w Ch. spełnieniem obietnic pism; wierność Boga

SEKWENCJA B1 [6,1-7,25] – Służba Bogu w wolności od Prawa (w nowości Ducha)

SEKCJA E [8,1-39] - Wierzący są zapowiedzią nowej rzeczywistości; już doświadczają miłości Ojca i Syna, bliskości w Duchu Świętym i bezpieczeństwa w Chrystusie

SEKCJA D1 – 9,1 – 15,13

SEKWENCJA A2 [9,1-11,36] – Uspr. w Ch. spełnieniem obietnic pism; wierność Boga

SEKWENCJA B2 [12,1-15,13] – Życie jako służba Bogu; poddanie prawu miłości

SEKCJA C1 [15,14-32] - Zapowiedź odwiedzin, plany misyjne i nadzieja pociechy

SEKCJA B1 [15,33-16,24] – Pozdrowienia i wezwanie

SEKCJA A1 [16,25-27] – Doksologia. Bóg spełnia obietnicę odkupienia w Chrystusie dla wszystkich

- List jest próbą doprowadzenia do jedności, do poczucia współudziału w Chrystusie wszystkich wierzących jako jednego organizmu (obraz ciała).
- Jest zachętą do oparcia się na Bogu, który jest wierny swoim obietnicom. Paweł pokazuje wierność Boga i zachęca do wytrwałej wiary wierzących.
- Ostatecznie, najmocniejszy argument jest pozytywny:

to miłość Boga, Chrystusa oraz społeczność i świadectwo Ducha Świętego o miłości Boga są bezcenne i powinny najmocniej motywować chrześcijan do oddania się Bogu i służenia całym życiem Panu.

Koniec

Dziękuję za uwagę

To już koniec na dzisiaj.